

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. В., 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., I СЪСТАВ НО, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П.Т.П.

при участието на секретаря М.И.В.
като разгледа докладваното от П.Т.П. Административно наказателно дело № 20231320201635 по описа за 2023 година

И за да се произнесе взе предвид следното:

Административно-наказателното производство е с правно основание по реда на чл.59, ал.1 и следващите от ЗАНН.

Делото е образувано по жалба, подадена от „И. - М“ ООД, с ЕИК: 105589169, със седалище/адрес на управление: гр.В., обл.В., ул.“К.“, № 21, представлявано от управителя Е. В. М., против Наказателно постановление № 05-2300190 от 04.12.2023г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” – гр.В., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500лв. /хиляда и петстотин лева/ на основание чл.416, ал.5 и чл.414, ал.3 от КТ за извършено административно нарушение по чл.61, ал.1 във вр.с чл.1, ал.2 от КТ.

Жалбоподателят с жалбата си и в съдебно заседание, чрез своя процесуален представител и писмена защита, моли да бъде уважена жалбата му като основателна, оспорва атакуваното с нея наказателно постановление, моли то да бъде отменено, като незаконосъобразно и необосновано.

Ответната по жалбата страна, административно-наказващият орган, чрез своя процесуален представител в съдебно заседание и писмена защита, поддържа наказателното постановление и моли то да бъде потвърдено, като законосъобразно и обосновано, като оспорва жалбата срещу него и моли тя да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 12.09.2023г. около 15,00ч. от контролните органи на Д“ИТ“-В. е извършена проверка на място в обект – лозов масив в землището на с.Г., обл.В., местността “Гръчко бърдо“, стопанисван от дружеството жалбоподател. В обекта е установено на работа лицето Марияна Иванова Ч., която е представила декларация, според данните в нея тя работи на обекта на длъжност „общ работник“ от 11.09.2023г. с работно време, с почивки в работния ден и седмично, и с трудово възнаграждение, като е в субординационни отношения с жалбоподателя работодател, без между тях да има сключен трудов договор и отношенията им да са уредени като трудово-правни. На 20.09.2023г. е извършена и проверка по документи в Д“ИТ“-В. и констатирано, че Ч. работи в лозовия масив без да е сключен предварително с нея и дружеството трудов договор. Лицето е полагало труд на работна площадка в определено работно време, съобразно организация на работата от дружеството работодател под негов контрол, с повтаряемост на работния процес и са на лице условията за съществуване на трудово правоотношение между тях. Не е сключен обаче такъв преди постъпването на работа, не са уредени отношенията като трудови. Нарушено е трудовото законодателство.

Установеното от съда и тази фактическа обстановка се доказва по категоричен и безспорен начин от писмените доказателства: цялостната административно-наказателната преписка, акт за установяване на административно нарушение, протокол за извършена проверка, писмена декларация, граждански договор, писмено сведение, както и от гласните доказателства: свидетелските показания на актосъставителя свид.П. и на свидетеля Монгов, между които няма противоречия, допълват се и кореспондират по между си относно това, което е прието от съда за безспорно установено и за категорично доказано, поради което се кредитират от В.ския

районен съд.

От така установената фактическа обстановка съдът прави извода, че дружеството жалбоподател е нарушило разпоредбите на трудовото законодателство по чл.61, ал.1 във вр.с чл.1, ал.2 от КТ. Работодателят не е уредил като трудово правоотношението при предоставяне на работна сила и не е сключил трудов договор с работника преди постъпването му на работа за предоставяната от него работна сила, и така е нарушено трудовото законодателство. Работодателят е допуснал до работа наетото лице, което е осъществявало трудовите си функции без да е сключен трудов договор преди постъпването му на работа. Жалбоподателят следва да понесе предвидената в чл.414, ал.3 от КТ административна имуществена санкция, която е в размер от 1500лв. до 15000лв. Същата е определена и наложена от административно-наказващият орган правилно по вид и размер, така както е предвидено от закона в минимален такъв. На дружеството за първи път е издаден такъв АУАН и не е санкционирано друг път по този ред. Не са събрани доказателства по смисъла на чл.27, ал.2 от ЗАНН.

От така изложените съображения до тук съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено, като законосъобразно и обосновано, а жалбата срещу него следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 05-23001 90 от 04.12.2023г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр.В., с което на „И. - М“ ООД, с ЕИК: 105589169, със седалище/адрес на управление: гр.В., обл.В., ул.“К.“, № 21, представлявано от управителя Е. В. М., е наложена административна имуществена санкция в размер на 1500лв. /хиляда и петстотин лева/.

Осъжда „И. - М“ ООД, с ЕИК: 105589169, със седалище/адрес на управление: гр.В., обл.В., ул.“К.“, № 21, представлявано от управителя Е. В. М., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – гр.В., сумата от 150,00лв. /сто и петдесет лева/ разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Административен съд гр.В. в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – В.: _____